

Ангелъ Друмевъ

Съ ски отъ село до училище

Земята надъна сребърната си покривка. Чернитъ угари и зеленитъ ниви се скриха подъ снѣжната покривка на новия снѣгъ. Пжтищата се заличиха и снѣжни прѣспи затрупватъ черния пжтъ за централното наше училище.

И все пакъ ние нѣма да останемъ въ село. Нашето училище е нашето свѣтло и топло огнище, нѣ защото въ студената зима тамъ гори зачервена печка, а защото свѣтлината на науката грѣе въ нашитъ сърдца и топли нашитъ детски души.

Но и зимата открива предъ насъ — малкитъ ученици на далечното училище — своя зименъ чаръ.